ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΚΟΥΣΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: Ψηφιοποιημένο ηλεκτρονικό αντίγραφο το οποίο ταυτίζεται με το πρωτότυπο έντυπο έγγραφο. Θεωρημένο για τη νόμιμη αποϋλοποίηση, σήμανση και έκδοσή του, με εγκεκριμένη ηλεκτρονική υπογραφή. Αθήνα, 2025.12.02 13:07:29 EET, Ο Γραμματέας: ODYSSEAS KAKAVAKIS

ΑΠΟΦΑΣΗ: 5340 /2025

(Αριθμός έκθεσης κατάθεσης αίτησης: [redacted]2025)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Μαρία Διακογεωργίου, Πρωτοδίκη, η οποία ορίσθηκε από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Αθηνών και από τη Γραμματέα Αγγελική Παπαγρηγορίου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις 13 Οκτωβρίου 2025, για να δικάσει την ακόλουθη υπόθεση:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: [redacted] και [redacted] κατοίκου Αθηνών, επί της οδού [redacted], με ΑΦΜ [redacted] ΚΕΦΟΔΕ ΑΤΤΙΚΗΣ, η οποία παραστάθηκε κατά τη συζήτηση της υπόθεσης διά του πληρεξούσιου δικηγόρου της Μιχαήλ ΚΟΥΒΑΡΗ (ΑΜ ΔΣΑ 031778), που κατέθεσε προτάσεις.

Η αιτούσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 26/9/2025 αίτησή της, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης [redacted]26-9-2025 και προσδιορίσθηκε να συζητηθεί κατά την αναγραφόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο, κατά την οποία ενεγράφη στο οικείο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο του παρόντος Δικαστηρίου, ο πληρεξούσιος δικηγόρος της αιτούσας ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά συνεδρίασης του Δικαστηρίου τούτου και στις προτάσεις που κατέθεσε.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Από τις διατάξεις των άρθρων 780, 905 παρ. 4 και 323 ΚΠολΔ συνάγεται ότι απόφαση αλλοδαπού Δικαστηρίου, η οποία αφορά μεν στην προσωπική κατάσταση, εμπίπτει δε στις, κατά το ελληνικό δίκαιο, ως δίκαιο της lex fori (βλ. ΕφΑθ 727/2006 ΕλλΔνη 2007 σελ. 1708, ΠΠρΑθ 9970/1997 ΕλλΔνη 1998 σελ. 677, ΜΠρΘεσ 14678/2010 ΤΝΠ-ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ, ΜΠρΠειρ 262/2009 ΕΠολΔ 2009 σελ. 385), εκδιδόμενες κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας αποφάσεις, έχει στην Ελλάδα, χωρίς άλλη διαδικασία, την ισχύ που της αναγνωρίζει το δίκαιο του κράτους του Δικαστηρίου, που την εξέδωσε, εφόσον συντρέχουν οι αναφερόμενες στη διάταξη του άρθρου 780 ΚΠολΔ προϋποθέσεις, εκτός αν υπάρχει διεθνής σύμβαση, που ορίζει διαφορετικά. Εξάλλου, τέτοια διεθνής σύμβαση που να διέπει τις σχέσεις μεταξύ Ελλάδας και Ελβετίας, ως προς την αμοιβαία αναγνώριση δικαστικών αποφάσεων, δεν υφίσταται. Συνεπώς, απόφαση συναινετικού διαζυγίου, που εκδόθηκε στην Ελβετία, αναγνωρίζεται στην Ελλάδα σύμφωνα με τους όρους που θέτει η διάταξη του άρθρου 780 ΚΠολΔ. Ειδικότερα, προκειμένου να αναγνωρισθεί στην ημεδαπή η ισχύς της απόφασης αλλοδαπού Δικαστηρίου, πρέπει η προς αναγνώριση απόφαση να εφάρμοσε τον ουσιαστικό νόμο που έπρεπε να εφαρμοσθεί κατά το Ελληνικό δίκαιο και να εκδόθηκε από Δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία κατά το δίκαιο της πολιτείας, της οποίας τον ουσιαστικό νόμο εφάρμοσε. Ως προς την πρώτη προϋπόθεση που θέτει η ως άνω διάταξη, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο έλεγχος περί του εάν η απόφαση του αλλοδαπού δικαστηρίου εφάρμοσε τον ουσιαστικό νόμο που έπρεπε να εφαρμοστεί κατά το ελληνικό δίκαιο θα γίνει όχι με βάση τους κανόνες σύνδεσης των άρθρων 14 και 16 ΑΚ αλλά με βάση τους κανόνες σύνδεσης του Κανονισμού 1259/2010 του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 20ης Δεκεμβρίου 2010, «για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα του δικαίου που είναι εφαρμοστέο στο διαζύγιο και τον δικαστικό χωρισμό». Τούτο προκύπτει αναντίρρητα από το άρθρο 4 του εν λόγω Κανονισμού, το οποίο περιλαμβάνει τη ρήτρα περί οικουμενικής (ή καθολικής) εφαρμογής αυτού. Συνεπεία αυτής το ενωσιακό αυτό κείμενο για το εφαρμοστέο δίκαιο αντικαθιστά από την ημερομηνία που αρχίζει να εφαρμόζεται σε κράτος μέλος τους υφιστάμενους εθνικούς κανόνες, βάσει των οποίων καθορίζονταν το εφαρμοστέο δίκαιο για την επίλυση διαφορών, οι οποίες εμπίπτουν πλέον στο πεδίο εφαρμογής αυτού. Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο αυτό: «Το καθοριζόμενο από τον παρόντα

Κανονισμό δίκαιο εφαρμόζεται ακόμη και αν δεν πρόκειται για δίκαιο συμμετέχοντος κράτους μέλους». Δηλαδή, το καθοριζόμενο από τον Κανονισμό δίκαιο μπορεί να είναι το δίκαιο ενός από τα κράτη μέλη της Ένωσης που δεν συμμετέχουν στην εφαρμογή του Κανονισμού ή το δίκαιο τρίτης χώρας. Επομένως, ο εν λόγω Κανονισμός αντικαθιστά πλήρως τους εθνικούς κανόνες καθορισμού του εφαρμοστέου δικαίου στο διαζύγιο και τον δικαστικό χωρισμό των συμμετεχόντων στον εν λόγω Κανονισμό κρατών μελών. Ως προς το ελληνικό ιδιωτικό διεθνές δίκαιο, αντικαθιστά το άρθρο 16 ΑΚ, χωρίς να υπάρχει κάποια εξαίρεση στην καθολική εφαρμογή του. Διευκρινίζεται, σχετικά, ότι σύμφωνα με το άρθρο 3 της απόφασης 2014/39/ΕΕ, ο παρών Κανονισμός εφαρμόζεται στην εσωτερική έννομη τάξη από την 29η-07-2015 και εφεξής. Συνεπώς εάν η αγωγή (ή η αίτηση) διαζυγίου έχει ασκηθεί πριν από αυτή την ημερομηνία, το διαζύγιο θα εκδοθεί βάσει του δικαίου που υποδεικνύεται από το άρθρο 16 ΑΚ. Επομένως, με βάση τις ως άνω παραδοχές, οι κανόνες σύνδεσης της εσωτερικής νομοθεσίας σε σχέση με το διαζύγιο και το δικαστικό χωρισμό εντοπίζονται στο άρθρο 8 του κεφαλαίου ΙΙ του προειρημένου Κανονισμού. Στο άρθρο αυτό προβλέπεται ότι: «Ελλείψει επιλογής των μερών σύμφωνα με το άρθρο 5, το διαζύγιο και ο δικαστικός χωρισμός υπόκεινται στο δίκαιο του κράτους: α) της συνήθους διαμονής των συζύγων κατά τον χρόνο υποβολής αγωγής στο δικαστήριο ή, ελλείψει αυτής, β) της τελευταίας συνήθους διαμονής των συζύγων, υπό την προϋπόθεση ότι η διαμονή αυτή δεν έπαυσε να υφίσταται ένα έτος και πλέον πριν από την υποβολή αγωγής στο δικαστήριο και εφόσον ο ένας εκ των συζύγων εξακολουθεί να διαμένει στο συγκεκριμένο κράτος κατά τον χρόνο υποβολής αγωγής στο δικαστήριο ή, ελλείψει αυτής, γ) της ιθαγένειας των δύο συζύγων κατά τον χρόνο υποβολής αγωγής στο δικαστήριο ή, ελλείψει αυτής, δ) του επιληφθέντος δικαστηρίου.». Περαιτέρω, ως δεύτερη προϋπόθεση τίθεται, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 780 ΚΠολΔ, η μη αντίθεση της προς αναγνώριση απόφασης προς τα χρηστά ήθη ή προς τη δημόσια τάξη. Η έννοια της δημόσιας τάξης εκλαμβάνεται υπό την αναφερόμενη στη διάταξη του άρθρου 33 ΑΚ έννοια της διεθνούς, κατά την ορολογία που επικράτησε, δημόσιας τάξης, που αποτελείται από θεμελιώδεις κανόνες και αρχές, που κρατούν σε ορισμένο χρόνο στη χώρα και απηχούν τις κοινωνικές, οικονομικές, πολιτειακές, πολιτικές, θρησκευτικές, ηθικές και άλλες αντιλήψεις, που διέπουν το βιοτικό ρυθμό αυτής και αποτελούν το φράγμα εφαρμογής στην ημεδαπή κανόνων αλλοδαπού δικαίου, η οποία μπορεί να προξενήσει διαταραχή στην αρμονία

του ρυθμού αυτού, που κυριαρχεί στη χώρα και διέπεται από τις εν λόγω αρχές. Άλλωστε, οι διατάξεις που εκφράζουν τις ανωτέρω θεμελιώδεις αρχές, που διέπουν το βιοτικό ρυθμό της χώρας, συνιστούν και την έκφραση της υπό την εκτεθείσα έννοια δημόσιας τάξης, για αυτό και η προς αυτές αντίθεση αλλοδαπής απόφασης δε συγχωρεί την αναγνώριση του δεδικασμένου ή της ισχύος της στην Ελλάδα, εφόσον αυτή θα έχει ως συνέπεια τη διαταραχή, ολική ή μερική, της έννομης τάξης (βλ. ΟλΑΠ 17/2008 ΕλλΔνη 2008 σελ. 977, ΑΠ 2154/2013 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ). Αντίθεση στη δημόσια τάξη ή στα χρηστά ήθη υπάρχει και όταν επιδιώκεται η αναγνώριση απόφασης που έχει εκδοθεί εναντίον προσώπου που δεν κλητεύθηκε και δεν συμμετείχε στη δίκη, ή απόφασης που αντίκειται σε οριστική ή τελεσίδικη απόφαση ημεδαπού Δικαστηρίου, που εκδόθηκε για την ίδια υπόθεση. Ακόμη, κατά το άρθρο 1438 ΑΚ, το διαζύγιο απαγγέλλεται με αμετάκλητη δικαστική απόφαση. Άρα αντίκειται στη δημόσια τάξη η αναγνώριση αλλοδαπής απόφασης διαζυγίου πριν αυτή γίνει αμετάκλητη (βλ. ΑΠ 670/2013 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ). Επομένως, εφόσον συντρέχουν οι ανωτέρω προϋποθέσεις, οι αλλοδαπές αποφάσεις επί υποθέσεων εκούσιας δικαιοδοσίας, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται και αυτές που κηρύσσουν συναινετικά τη λύση του γάμου (άρθρα 1438 και 1441 ΑΚ), ισχύουν στην ημεδαπή αυτοδικαίως χωρίς να απαιτείται οποιαδήποτε διαδικασία για την αναγνώρισή τους στην Ελλάδα. Έτσι, οποιοδήποτε δικαστήριο ή άλλη αρχή ενώπιον των οποίων ανακύπτει, ως κύριο ή προδικαστικό, το ζήτημα της ισχύος μιας τέτοιας απόφασης, δικαιούται αλλά και υποχρεούται να ελέγχει αυτεπαγγέλτως τη συνδρομή των προϋποθέσεων που αξιώνει για την ισχύ της η διάταξη αυτή (βλ. ΟλΑΠ 9/2016 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ, ΟλΑΠ 17/2008 ΕλλΔνη 2008 σελ. 977, ΕφΑθ 727/2006 ΕλλΔνη 2007 σελ. 1708). Ας σημειωθεί ότι, εφόσον πρόκειται για αποφάσεις εκδιδόμενες κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, δεν μπορεί να γίνει λόγος για παραγόμενο από αυτές δεδικασμένο και, συνεπώς, όταν ζητείται η αναγνώριση τέτοιων αποφάσεων στην ημεδαπή, ουσιαστικά ζητείται η αναγνώριση όχι του απορρέοντος από αυτές δεδικασμένου (καθώς τέτοιο δεν υφίσταται), αλλά της ισχύος τους, όπως προκύπτει και από τη γραμματική διατύπωση της διάταξης του άρθρου 780 ΚΠολΔ, υπό την έννοια της διαπλαστικής ή διαπιστωτικής ενέργειας, που αυτές αναπτύσσουν, η οποία διαμέσου των ρυθμίσεων του ουσιαστικού δικαίου διαμορφώνει ή κατοχυρώνει την υπόσταση ή το περιεχόμενο ορισμένης έννομης σχέσης ή κατάστασης (βλ. ΕφΔωδ 327/2005 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΘεσσαλ 2099/2018 αδημ., ΜΠρΣερ 92/2013 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΡοδ 472/2013 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΘεσ 14678/2010 ΤΝΠ-

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ, βλ. και Χ. Τσούκα, Παρατηρήσεις στην ΜΕφΑθ 5476/2024 - Η αναγνώριση ελβετικών αποφάσεων διαζυγίου μεταξύ εθνικού, ενωσιακού και διεθνούς δικαίου, ΤΝΠ QUALEX, ΕΦΑΠΟΛΔ, 1/2025, σελ. 61 - 65).

Στην προκειμένη περίπτωση, με την κρινόμενη αίτησή της, η αιτούσα ζητεί να αναγνωρισθεί ότι έχει ισχύ δεδικασμένου στην Ελληνική Επικράτεια, η από 28 Φεβρουαρίου 2024, με αριθμό [redacted] και με αριθμό υπόθεσης [redacted] απόφαση του 24ου Τμήματος του Πρωτοδικείου της Δημοκρατίας και Καντονίου της Γενεύης της Ελβετίας, με την οποία αποφασίστηκε η λύση του γάμου της με τον [redacted] είχε λάβει χώρα στις [redacted] στο [redacted] της Γενεύης Ελβετίας. Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα, η αίτηση παραδεκτά φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο, καθώς στην περιφέρειά του βρίσκεται η κατοικία της αιτούσας, κατά την προκείμενη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρα 739, 740 παρ.1, 747, 748 παρ.1, 905 παρ. 1 και 4 ΚΠολΔ), είναι δε νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις που αναφέρονται στην ανωτέρω νομική σκέψη. Πρέπει, συνεπώς, η αίτηση να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από το σύνολο των εγγράφων που προσκομίζει η αιτούσα, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Στις 12/3/2021 έλαβε χώρα, στο [redacted] της Γενεύης Ελβετίας, γάμος μεταξύ της αιτούσας [redacted] και του [redacted] από αυτόν δε (τον γάμο) οι ανωτέρω δεν απέκτησαν τέκνα. Στη συνέχεια, όμως, ο γάμος τους λύθηκε, κατόπιν κοινής αίτησής τους, δυνάμει της από 28 Φεβρουαρίου 2024, με αριθμό [redacted] και με αριθμό υπόθεσης [redacted] απόφασης του 24ου Τμήματος του Πρωτοδικείου της Δημοκρατίας και Καντονίου της Γενεύης της Ελβετίας. Σύμφωνα με το προσκομιζόμενο από [redacted] πιστοποιητικό της Γραμματείας του Πρωτοδικείου της Δημοκρατίας και του Καντονίου της Γενεύης (στη γαλλική γλώσσα και σε επίσημη μετάφραση στην ελληνική γλώσσα), η ανωτέρω απόφαση απέκτησε ισχύ δεδικασμένου, κατά το ελβετικό δίκαιο, στις 13/3/2024. Αναφορικά με τη δικονομική ωριμότητα της προς αναγνώριση απόφασης, σημειώνεται ότι αυτή έχει καταστεί απρόσβλητη με ένδικα μέσα και άρα έχει αποκτήσει ισχύ ανάλογη με τις αμετάκλητες αποφάσεις της ελληνικής έννομης τάξης. Περαιτέρω, η ως άνω απόφαση του αλλοδαπού δικαστηρίου εφάρμοσε τον ουσιαστικό νόμο που έπρεπε να εφαρμοστεί σύμφωνα με το ελληνικό ιδιωτικό διεθνές δίκαιο,

διότι στην προκειμένη περίπτωση και το ελληνικό δικαστήριο τον ίδιο ουσιαστικό νόμο θα εφάρμοζε, βάσει της διάταξης του άρθρου 8 περ. α΄ του κεφαλαίου ΙΙ του Κανονισμού 259/2010 του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς η συνήθης διαμονή των αιτούντων, κατά τον χρόνο της αίτησης διαζυγίου ενώπιον του ως άνω Δικαστηρίου, ήταν η Ελβετία, και συγκεκριμένα επί της οδού [redacted]. Περαιτέρω, όπως προκύπτει από το μεταφρασμένο κείμενο της προς αναγνώριση απόφασης, η υπόθεση υπαγόταν, σύμφωνα με τις διατάξεις του ελβετικού δικαίου, στη δικαιοδοσία των ελβετικών δικαστηρίων, όπου ανήκει το Δικαστήριο που εξέδωσε την προς αναγνώριση απόφαση. Εξάλλου, από το μεταφρασμένο κείμενο της προς αναγνώριση απόφασης προκύπτει, επιπλέον, ότι τόσο η αιτούσα όσο και ο σύζυγός της παραστάθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου της Ελβετίας κατά την εκδίκαση της υπόθεσης διαζυγίου και, συνεπώς, δεν στερήθηκαν των δικαιωμάτων υπεράσπισής τους και, γενικά, συμμετοχής τους στη διαδικασία ενώπιον του ανωτέρω αλλοδαπού Δικαστηρίου. Επιπλέον, η προς αναγνώριση απόφαση δεν έρχεται σε σύγκρουση με την ημεδαπή δημόσια τάξη, τις θεμελιώδεις αρχές της νομοθεσίας και τα χρηστά εν γένει ήθη της ελληνικής κοινωνίας, καθώς και στην εθνική έννομη τάξη ισχύει ο θεσμός του συναινετικού διαζυγίου. Η απόφαση δε του δικαστηρίου της Ελβετίας αντιστοιχεί λειτουργικώς προς τις περιπτώσεις της γνησίας εκουσίας δικαιοδοσίας των ελληνικών δικαστηρίων, καθώς ελλείπει οποιοδήποτε στοιχείο αντιδικίας των μερών και η δικαιοδοτική κρίση του προκλήθηκε από κοινή αίτηση τους. Εξάλλου, η προς αναγνώριση απόφαση του ανωτέρω αλλοδαπού δικαστηρίου δεν αντίκειται σε οριστική ή τελεσίδικη απόφαση ημεδαπού Δικαστηρίου (του Πρωτοδικείου Αθηνών), που εκδόθηκε για την ίδια υπόθεση, καθώς, σύμφωνα με το υπ' αριθμ. [redacted] 2025 πιστοποιητικό της Γραμματέως του Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Πινακίων Ειδικών Διαδικασιών) από την 01/10/2000 μέχρι τις 19/10/2025 δεν κατατέθηκε δικόγραφο στη σχετική διαδικασία (οικογενειακό) μεταξύ των ως άνω τέως συζύγων. Επομένως, αφού δεν υπάρχει λόγος, ο οποίος να αποκλείει την αναγνώριση της ισχύος στην Ελλάδα της ως άνω απόφασης, πρέπει η κρινόμενη αίτηση να γίνει δεκτή και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ με την παρουσία της αιτούσας.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι έχει αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου στην Ελλάδα η από 28 Φεβρουαρίου 2024, με αριθμό [redacted] και με αριθμό υπόθεσης [redacted] απόφαση του 24ου Τμήματος του Πρωτοδικείου της Δημοκρατίας και Καντονίου της Γενεύης της Ελβετίας, με την οποία αποφασίστηκε η λύση του γάμου της αιτούσας με τον [redacted], ο οποίος (γάμος) είχε λάβει χώρα στις [redacted] στο [redacted] της Γενεύης Ελβετίας.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε, στις .... 1...12... 2025, στην Αθήνα, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, χωρίς την παρουσία της αιτούσας και του πληρεξούσιου δικηγόρου της.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ **Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ**